

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne til fru Mette Groes sige, at jeg synes, det var et lidt groft – for at sige det meget pænt – angreb på embedsmændene, der her kom, og jeg vil i hvert fald gerne sige, at jeg ikke som formand for udvalget fra fru Mette Groes har fået nogen henvendelser om, at der var særlige spørgsmål, der skulle fremskyndes.

Vi ved udmærket, at spørgsmål stilles ud fra en lang række motiver, og vi ved også, at nogle kan der svares hurtigt på, og andre kan der ikke svares hurtigt på, men jeg synes ikke, at det er hensigtsmæssigt, at man på den facon angriber et embedsapparat, som er ude af stand til at svare, og som jeg ikke mener udvalget har nogen grund til at klage over.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Jeg mener såmænd ikke, at fru Lone Dybkjær behøver at være så helligt forarget over mine bemærkninger. Jeg så embedsmandslogen grine henrykt til det, jeg sagde, så det tyder jo på, at de havde en lille smule forståelse for mine argumenter.

Energiministeren (Enggaard):

Jeg har måske smilet knap så henrykt, for ansvaret er til syvende og sidst mit. Sådan er det nu engang altid, og jeg påtager mig det gerne. Jeg er den første til at beklage, at folketinget ikke for nogen tid tilbage har fået redegørelserne vedrørende forholdene omkring energiforsyningen i område 4, for det har jeg længe bebudet, og jeg mener stadig, at de kan være et godt grundlag for, at folketinget kan træffe sine beslutninger på disse områder.

Jeg tror imidlertid, at fru Mette Groes begår en fejltagelse, hvis hun antager, at en redegørelse om energiforsyningen til område 4 vil kunne være et opslagsværk, som hun vil kunne anvende til fuldt færdige løsninger overalt. Det vil være en belysning af en række sammenhænge i dette område og dermed, som jeg nævnte det, et grundlag for beslutninger, der kan træffes. Det er det, der er sigtet. Det er i sig selv en vanskelig opgave, men den egentlige opgave ligger naturligt i et

samarbejde imellem regeringen og folketinget med hensyn til at udvikle disse muligheder på en sådan måde, at man kan realisere formålet bedre.

Flere har været inde på spørgsmålet om elforsyningen. Jeg skal ikke gå langt ind i det igen, men kun minde fru Ingerlise Koefoed om, at den baggrund, som hun her fra talerstolen anførte for sin holdning til anvendelse af el til opvarmningsformål, nemlig miljøhensynet, hensynet til de tyske og de svenske skove, naturligvis er noget, som vi alle forstår, men den logiske sammenhæng her eksisterer vel efterhånden ikke. Jeg minder fru Ingerlise Koefoed om, at svovldioxidemissionen fra den danske elproduktion igennem folketingets beslutninger i foråret 1984 er lagt inden for en ramme, og skulle der ske det, at man, fordi man opvarmer nogle huse ved hjælp af elektricitet, får en anden elektricitetsfremstilling, end man ellers ville have haft, vil det jo i kraft af det forhold, jeg nævnte, ikke påvirke forureningssituationen. Jeg håber, at fru Ingerlise Koefoed er enig i den betragtning.

Derfor tror jeg, at nogle af de holdninger til anvendelse af elektricitet, som tilkendegives af fru Ingerlise Koefoed og også af andre partier, for en stor dels vedkommende bunder i nogle forudsætninger, som i mellemtiden har forandret sig. Derfor tror jeg, at der er brug for en stilfærdig nytænkning omkring disse ting, så man ikke undervurderer de betydelige muligheder, elektricitet rummer både teknisk og økonomisk og i kraft af den mulighed for en decentral anvendelse, som fra flere sider er blevet påpeget, også fordi anvendelse af afbrydelig elenergi er en af de måder, hvorpå samfundet kan få en bedre udnyttelse af den kapacitet, der i forvejen findes på dette område.

Jeg har med interesse noteret mig, at hr. Tinning gav udtryk for, at han var imod regionalisering af støtteordninger. Det er muligt, at jeg i forvejen burde være bekendt med dette synspunkt fra venstresocialisternes side, men jeg har med interesse noteret det som led i det politiske billede omkring disse spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):